

КОЛИСЬ Я БУДУ Я — НЕ Я...

Ольга Бурканова

колись я буду я — не я.
колись я стану не собою.
в солонім шепоті прибою
потоне вмить моє ім'я.
я стану променем тонким,
а може щільним, як складеться.
а може, стати доведеться
цілунком сонця золотим?
легкою хмаркою дощу?..
а раптом — каменем, що в змозі
лише лежати при дорозі
й відпочивати досхочу?
важким незграбою брудним,
що заважає всім і бісить,
коли він мовчки справно місить
взуття. і пальці заодним.
лише мені напевне знать,
що в мить останню я побачу.
на дні очей, уже незрячих,
яку себе дано впізнать

© Ольга Бурканова #EnlitePoetry